

ת"פ 50975/07/19 - המאשימה - מדינת ישראל נגד הנאשם - מוסא חסונה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 50975-07-19 מדינת ישראל נ' חסונה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל ע"י עוה"ד חיה
אורנשטיין

נגד

הנאשם - מוסא חסונה (עציר) הובא
באמצעות שב"ס ע"י עוה"ד עבד אבו עאמר

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן ולכן הורשע בביצוען של העבירות הבאות: כניסה לישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**); קבלת רכב גנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין; נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970; נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.7.19 בשעה 19:30 לערך, החנה המתלונן את רכבו מסוג מאזדה CX5, שנת ייצור 2015, ברחוב בתחומי העיר חולון.
3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בין 10.7.19 בשעה 19:30 לערך ו-11.7.19 בשעה 08:30, גנב אחר את הרכב ממקום החניה. בהמשך, במועד האמור ובאופן שאינו ידוע למאשימה במדויק, קיבל הנאשם לידייו את הרכב. בסמוך, נהג הנאשם ברכב בשעה 22:00 לערך בכביש 443 לכיוון מזרח, בסמוך למחלף בן שמן.
4. בהבחינו בשוטרים העומדים במחסום, נהג הנאשם בתוך שטח ההפרדה הבנוי בטון, יצא מהרכב והחל

בבריחה רגלית נגד כיוון התנועה. הנאשם אומר לאחר זמן ממושך כשהוא שוכב בשטח סמוך. בנסיבות האמורות, החזיק הנאשם בכיסו בתעודת זהות מזויפת שקיבל בעבר ואשר נושאת את תמונתו של הנאשם ואת פרטיו של אחר.

טענות הצדדים לעונש

5. המאשימה טענה שלנאשם ארבע הרשעות קודמות שכוללות הרשעות בעבירות נגד רכבים וגם ריצה בעבר מאסרים בפועל. המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל ושיש לראות בעבירה של קבלת רכב גנוב כעבירה ששווה בחומרתה לעבירה של גניבת רכב. כמו כן, נטען שיש להשית על הנאשם גם מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ההגנה טענה כי הנאשם כיום בן 20 שנים ולכן נמנה על קבוצת "הבגירים הצעירים". הנאשם מגיע מרקע סוציו-אקונומי נמוך מאוד. אמו חולה ואביו עבר תאונה ואין באפשרותו לעבוד ולכן עול פרנסת המשפחה נפל על כתפיו של הנאשם שהוא הבכור באחיו. לטענת ההגנה, באירוע מושא כתב האישום, הנאשם הוא לא הדמות הדומיננטית, אלא דמות שולית שקיבלה הוראות מאחר. על כן, ההגנה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 ועד 12 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם

7. הטענה של ההגנה שלנאשם מידת אשם מופחתת בביצוע העבירות מושא כתב האישום עקב כך שיתכן שקיימת דמות אחרת שנתנה לו הוראות כיצד לפעול בעניין קבלת הרכב והעברתו ממקום למקום, דינה להידחות. הנאשם איננו טוען שנתן את הסכמתו בהעברת הרכב ממקום למקום מכוח יחסי כפיה או ניצול, ובכל מקרה, לא הובאו ראיות בעניין. משהסכים הנאשם להעביר את הרכב ממקום למקום, בידעו שהוא גנוב, יש לראות את מעשיו כמצויים באותה דרגת חומרה כמו גנוב הרכב.

8. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, אפנה למדיניות הענישה הנוהגת כפי שמשתקפת מפסיקתו של בית המשפט העליון בעבירות נגד רכבים:

א. רע"פ 1108/15 **שעאבנה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.2.15). במקרה זה בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 8 עד 24 חודשים. בסופו של יום, הושת עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי שנדחה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ב. רע"פ 2653/15 **אברהם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.8.15). במקרה זה בית משפט

השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של גניבת רכב נע בין 6 עד 15 חודשי מאסר והשית 7 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסרים מותנים. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי וערעורו נדחתה וכן נדחתה גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 2097/14 **דויכאת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (20.3.2014). המבקש הורשע בעבירה של קבלת רכב או חלקי רכב גנובים לפי סעיף 413 לחוק העונשים. המבקש קיבל לידי רכב גנוב ביוזעו שהוא גנוב. בהמשך, המבקש נהג בו בשטח הרשות הפלסטינית ונתפס במהלך מרדף משטירתי לאחר שהרכב התהפך ונגרם לו נזק. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר לא ארוכה ובין מאסר של 18 חודשים. המבקש היה בחור צעיר וללא עבר פלילי קודם ונגזרו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי. המבקש הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש וערעורו נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. רע"פ 4789/13 **מיכאלי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.8.13). במקרה זה המבקש הורשע בביצוע של העבירות הבאות: גניבת רכב, נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו. המבקש גנב אופנוע אשר חנה בחולון בכך שהניע את האופנוע באמצעות מפתחות ובעת שהיה פסול מלהחזיק רישיון וללא הסכמת בעל הרכב. משהבחין המבקש בשוטר מתקרב לעברו, פתח במנוסה ולבסוף נעצר מאחורי בניין. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו עבירה של הפרת הוראה חוקית. בית משפט השלום בתל אביב הטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה של שישה חודשים מחציתו בחופף, מחציתו במצטבר, כך שסה"כ הוטלו 13 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, הוטל עליו מאסר על תנאי והתחייבות עצמית בסך של 2500 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי בתל אביב נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון. כבוד השופט מלצר קבע בפסקה 11 לפסק הדין את הדברים הבאים:

"בנסיבות העניין, הנני סבור כי העונש שהושת על המבקש על ידי הערכאה המבררת ואושר על ידי ערכאת הערעור, לאחר שנסיבותיו האישיות נשקלו ארוכות על ידם - איננו סוטה מהקווים המנחים שהתוו בהלכה הפסוקה, ואין בו כדי לגרום עיוות דין, או להקים "שיקולי צדק" שיש בהם כדי לסייע למבקש".

ה. עפ"ג (מח' - מרכז) 56501-05-13 **בורקאן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.10.13). המערער הורשע בבימ"ש השלום בראשון לציון בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ ופסילה מלקבל רישיון למשך שלוש שנים. הנאשם היה רווק בן 21 וללא עבר פלילי ואשר רצה להעביר את הרכב שנגנב לשטחים. הערעור נדחה למעט לגבי גובה הקנס שהופחת ל-7,000 ₪.

ו. ת"פ (מח' - ב"ש) 33594-05-12 **מדינת ישראל נ' עאבדה** [פורסם בנבו] (30.6.13). הנאשם הורשע בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, מעשה פזיזות ורשלנות בנהיגה, פריצה רכב, ניסיון גניבת רכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם היה רווק בן 21 שנים ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של ₪ 6,000 וכן פסילת רישיון למשך 3 שנים.

9. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם, נע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

10. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לקולא את הנתונים הבאים: נסיבותיו המשפחתיות של הנאשם כפי שהובאו בטיעונים לעונש על ידי בא כוח הנאשם, לרבות המצב הרפואי של שני הוריו והמצב הסוציאלי אקונומי של משפחתו; ההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי.

11. לחומרא, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם שכולל בתוכו עבירות נגד רכבים ולהלן פרטיו:

א. ראשית, הרשעה משנת 2016, של בית משפט השלום בירושלים בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, החזקת כלי פריצה, ניסיון לגניבת רכב וניסיון לפריצה לרכב ונדון לעונש מאסר בפועל של 10 חודשים.

ב. שנית, הרשעה משנת 2017 של בית משפט השלום לנוער ברמלה בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, גניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב ונדון לשישה חודשי מאסר בפועל.

ג. שלישית, הרשעה משנת 2018 של בית משפט השלום בירושלים ואשר עניינו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, קשירת קשר לביצוע פשע, חבלה במזיד ברכב וסיוע לניסיון לגניבת רכב ונדון לעונש מאסר בפועל של 8 חודשים.

ד. רביעית, הרשעה משנת 2019 של בית המשפט הצבאי ביהודה בגין עבירה של זיוף מסמך רשמי ונדון למאסר בפועל של 20 ימים.

12. עינינו הרואות כי למרות גילו הצעיר של הנאשם, לחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות של גניבת רכבים, דבר שמקשה באופן ניכר את הטענה שיש להקל בעונשו בתיק הנוכחי שעניינו עבירות נגד רכב, בשל היותו "בגיר צעיר".

13. בהרשעתו השלישית בבית המשפט השלום בירושלים, מדובר בהרשעה מיום 17.10.18, כאשר הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל ומועד ביצוע העבירה היה 13.7.18. בתיק שבפני, העבירה מושא כתב האישום בוצעה ביום 10.7.19. ללמדך, שחודשים ספורים לאחר שחרורו ממאסרו הנאשם חזר לבצע עבירות בתחום הרכב ומאסר על תנאי של 6 חודשים שניתן באותו הליך, וכיום הוא בר הפעלה בתיק שבפני, לא הרתיעו מלהמשיך ולבצע עבירות כנגד רכבים. יצוין גם שבאותו הליך אף הופעלו מאסרים מותנים קודמים שהושתו עליו במסגרת הרשעתו השנייה ואשר ענינם עבירות רכוש ועבירות של כניסה לישראל שלא כחוק.

14. על כן, אין מנוס מהמסקנה שיש לתת משקל נכבד לעברו הפלילי של הנאשם, במיוחד בשל העובדה שמדובר בעבירות חוזרות ונשנות נגד רכבים.

15. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 6 חודשים שניתן בת"פ 52213-07-18 ע"י בית משפט השלום בירושלים מיום 17.10.18, וזאת במצטבר לעונש המאסר שהושת עליו לעיל.

סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 10.7.19 ועד היום.

ג. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 5,000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.20 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, במעמד הצדדים.